

İstanbul Sözleşmesi iptal edilsin

Kadim medeniyetimizin toplumlari şekillendiren, dünyayı en mutlu bir şekilde yaşanır kılan değerleri ile senelerdir bu toplumu oluşturan insanlar huzurla yaşadılar. Öyle yaşadılar ki onlarla ilişkide olan diğer insanlar bu hayati en kamil tarzda şekillendiren insanlara hayran kaldılar. Bilindiği üzere toplumlari ayakta tutan ailelerdir. Aile sağlam olursa toplum sağlam olur. Aile zayıflar, güçsüzleşirse toplumlar ayakta kalmaz. Aile kadın-erkek ve çocuklardan oluşur tabi daha geniş çaplı olarak akrabalar da, aile içinde söz sahibidir. Bizim değerlerimizde aile kutsaldır, kadının erkeğe emânettir. Hakkı ve hukuku vardır. Âlemlerin iftihar tablosu Peygamber aleyhisselam vefat ederken en son verdiği 'Veda Hutbesi'nde 'kadın hakları'na riâyet edilmesini istemiştir.

Biz de kadın, 'iffet, namus, edep' sembolü ve timsâlidir. Erkeğin hayat yoldaşı, çocukların annesi, evin neşe ve bereket kaynağıdır. Kadın ve erkek Hak katında eşittir ama fitrattan kaynaklanan doğal yaratılış özellikleri farklılıklar gösterdiği için her birinin aile içindeki yaşantı paylaşımlarında ayrı görev ve sorumlulukları vardır. Kadın kendine has özelliklerine göre hayatta konumlanır. Erkeğin de ha keza kendi hususiyetlerine uygun sorumlulukları vardır. Kadını erkeğin görevine, erkeği kadının görevine verdiğiniz de pek çok problemle karşılaşılır. Bunu bugünün dünyası her ne kadar 'niye olmasın' diye değiştirmeye çalışsa da, sonucun vehâmeti ortadadır. Bu iş, 'iki kere iki dört eder' gerçeğini hayır efendim 'üç eder' veya 'beş eder' demek kadar abestir. Günümüz bakış açısıyla illa geleneklere aykırılık olsun diye tersini yapmaya çalışanlar dahi, neticeden hoşnut değiller. Kadın evin içinde konumlandığında evin huzur kaynağı, erkeğin en güvenilir dayanağı âdetâ iki elmanın yarısı gibidirler.

ki erkeği çileden çıkaracak çok yanlış işler yapmaya sevk etti neticede şiddet gerçekleşti. Bizde bir laf vardır; 'kanı kim etti, bıçağı veren' derler. Bu yazdıklarımızdan erkeklerin yaptığı şiddeti meşru gördüğümüz anlamı çıkarılmasın. Biz; 'kadın nasıl insanı çileden çıkarır hâle getirildi', onu anlatmaya çalışıyoruz.

Toplumda senelerdir âilenin temeli kadını bozmaya, onu küçültmeye, değerini düşürmeye yönelik çalışmalar yapıldı ve öyle bir algı operasyonu çekildi ki, zavallı kadın bu yayılan yanlışların ne yazık ki kurbânı oldu sonuç bununla da kalmadı, kadın hem kendini hem de âlesini çağın menfi getirilerine kurbân etti. Netice bir toplum ifsâd oldu. Ne hazin bir tablo!

Şimdi gelelim yazımızın başlığına evet biz âileyi çökertmek amaçlı olan İstanbul Sözleşmesinin iptalini isteyenlerdiniz. Bu sözleşme; Kadınlara Yönelik Şiddet ve Aile İçi Şiddetin Önlenmesi ve Bunlarla Mücadeleye İlişkin Avrupa Konseyi Sözleşmesi, bilinen adıyla 'İstanbul Sözleşmesi', kadına yönelik şiddet ve aile içi şiddetle mücadele amacıyla, Avrupa Konseyi tarafından 11 Mayıs 2011'de İstanbul'da imzaya açılan sözleşmedir. Bizde 1 Ağustos 2014 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Günümüze kadar 46 ülke ve Avrupa Birliği tarafından imzalan sözleşmeyi 32 ülke onaylamıştır. Avrupa Birliği, İstanbul Sözleşmesi'ni 2017'de imzalamıştır. Almanya'da ise 2018'de yürürlüğe girmiştir. İstanbul Sözleşmesi'nin en önemli özelliği, biyolojik veya hukuki, âilevi bağ olup olmadığına bakılmaksızın ev içi şiddetin (örneğin eski veya mevcut eşler, **evlilik dışı partnerler**, birlikte ikâmet edilen âile fertleri, akrabalar veya birlikte ikâmet edilen başkaları tarafından yöneltilen şiddetin) ve kadınlara yönelik her türlü şiddetin önlenmesi ve bunlarla mücadele

iki elmanın yarısı gibidirler. Yüce dinimizde insanın üstünlüğü ancak 'takva'dadır. Yani dinî emirleri en kâmil boyutta yaşamakta kadın erkekten veya erkek kadından üstün olabilir.

Aslında yazmak istediğimiz konuya buradan yani kadimden başlamak istedik. Oradan günümüze gelelim arzusunda'yız. Yıpranmış, pörsümüş, geçerliliğini yitirmiş daha kendi toplumunun ihtiyaçlarını karşılamaktan uzak Batı'nın bitmiş-yitmiş-gitmiş hususiyetlerini kopyalayarak aynen bize uyarlamak bizim gibi asil değerleri olan bir topluma yakışmaz. Dünyevî yaşantıları, göze hitap edici bir hayatla gözleri boyayan ama özde değer iflâsı yaşayan Batı'nın değerleri, bizim ölçülerimizle kıyas edilemez. Kendileri dahi bu ahlak çöküşüne çâreler ararken biz nasıl oluyor da, onları örnek alıyoruz anlaşılır değil? Onların her şeyine illa karşı çıkıyor değiliz fakat adamların âilesi, kadınları, gençleri bitmiş, kendi elleriyle yaptıkları yanlışlara çözüm arıyorlar. Kadın şiddetini yapan kendileri, tecâvüzler, hak ihlalleri hep onlarda o sebeple meselelerine çözüm arıyorlar. Bırakalım araştırmacıları, kendi problemlerine kendileri çözüm bulsunlar.

Bizim değerlerimizde kadına şiddet yoktur. Hal böyle iken birden bire Batı'da yaygın olan bu çirkinlikleri derhal bizde de gündeme sokuldu. Önceleri; 'kadın-erkek eşittir', 'kadın erkeğin kölesi değildir', 'kadına özgürlük' yaygaralarıyla başladı bu iş. Kadınlar piyasaya sürüldü, 'hakkını ara', 'sen özgürsün', 'sen de çalış, para kazan, hayatını yaşa', 'çocuklarının dadısı değilsin, eğlenmene bak' gibisinden nefsi galeyâna getirici propaganda- larla kadınları sokağa döktüler. 'Beden benimdir, istediğim kadar çocuk yaparım, istediğimle düşer-kalkarım bana karışma' başlıklarıyla kadınları çığırından çıkardılar. Tabi hayati özgür yaşayan kadının başına gelmedik kalmadı. Beden tahrikleri, namus ihlalleri, tacâvüzler ve başka başka pek çok iffetsizlik ayyuka çıktı. Kocayı takmayan kadınlar, çocuklarının önünde eşleri dışında kişilerle ahlâkî ölçülere yakışmayan davranışlarda bulunan evli insanlar çocuklara güzel model olamadı. Bu senaryonun sonunda 'yapma' diyen kocaya hep karşı çıkan kadın pek tabii

lenmesi ve bunlarla mücadeleyle ilişkin standartlar öngören ve Avrupa ülkelerini hukuki olarak bağlayan ilk belge olmasındır.

Ancak bu belgede pek çok kafa karışıklığına sebep olacak şeyler vardır. Dolayısıyla iki taraf da ama özellikle de erkekler farklı mağduriyetler yaşamaktalar. Bir kere şiddete uğrayan kadının olduğu için onun beyanı esas alınıyor. Fakat kadın aslı olduğu gibi yansıtmayabilir belki kocasından intikam alma veya ondan kurtulma isteği ya da farklı sebeplerden dolayı hakikati söylemeyebilir. Kadın sonradan pişman olsa da artık konu kamuya âit bir dava olduğundan geri dönülemiyor. Erkekler evine giremiyor, çocuklarını göremiyorlar. Bu bağlamda 750 bine yakın erkek evinden uzaklaştırılmış vaziyette. Boşanma gerçekleştiğinde kadınlar çocukları babalarına göstermiyorlar, çocukları babaya düşman olarak büyütüyorlar. Bu kabul edilemez.

Başka bir husus, bu sözleşmeye göre kadın kendi evinde kocası dışında başka biriyle olsa koca ona bir şey diyemiyor, kızı erkeklerle birlikte olsa ona söz edemiyor. Yaptığında 'İstanbul Sözleşmesi'ne göre uyarmak dahi suç oluyor. Bunlar bizim ölçülerimize ters şeyler. Bizim ve bizim ahlâkî değerlerimiz farklıdır.. Bilhassa çağdaş kesimin bu maddeleri ölümüne desteklemesi mânidardır ve asıl kadına şiddeti gerçekleştiren onlardır. Bu sözleşme âileyi bitirme amaçlıdır, toplumsal yapımızı hiçe sayan dinî-millî-örfî değerlerimize dayalı âilemizi çökerten maddeler ihtiva etmektedir ve derhal sonlandırılmalıdır. Bu bir vebaldır, büyük sorumluluğu vardır.

Evet, kadına şiddet tasvip edilemez. Mutlaka tedbirler alınmalıdır ama kendi usul ve kâidelerimiz esas alınarak çözümler üretilmelidir. Din adamları, âlimler, hukukçular, sivil toplum kuruluş öncüleri, sosyal bilimciler bir araya gelerek toplumun her basamağının psikolojik durumları dikkate alınarak uygun çözümler bulunmalıdır. Avrupa Birliğinin ve feminist ideolojilerin dayattıklarıyla değil kendi problemlerimize kendimiz çözüm bularak bu işi başaralım. Bunu başaracak durumdayız elhamdülillah.